

Dosarul nr. 2ra-576/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) – A. Cucerescu,

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oleg Șmulski,
în cauza civilă la acțiunea lui Oleg Șmulski împotriva Societății pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare cu privire la încasarea plăților neachitate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 28 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 iulie 2017,

C O N S T A T Ă :

Oleg Șmulski la data de 13 ianuarie 2017 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare (*în continuare SA „Banca de Economii”*), prin care a solicitat încasarea plăților neachitate în cuantum de 9 696,91 lei, despăgubirilor de întârziere pentru restanțele plăților neachitate pentru 360 de zile întârziere în mărime de 3 490,88 lei și repararea prejudiciului moral cauzat în legătură cu discriminarea pe criteriu de vârstă la locul de muncă în sumă de 10 000 lei. (f.d. 3-7)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în baza contractului individual de muncă nr. 86 din 22 iunie 2011 a fost angajat în funcție de electrician, pe o durată nedeterminată, în cadrul SA „Banca de Economii”.

La data de 16 ianuarie 2016 a fost concediat din funcția deținută, reieșind din faptul că în baza hotărârii Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 62 din 16 octombrie 2015, SA „Banca de Economii” i-a fost retrasă licența de desfășurare a activităților financiare, fiind inițiat procesul de lichidare silită.

Angajatorul, sub pretextul că Oleg Șmulski este pensionar, i-a achitat o indemnizație pentru eliberarea din funcție doar pentru 2 luni, excluzând plata pentru a 3-a lună, care este echivalentă cu salariul de 2 062,51 lei.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 17 octombrie 2016 Oleg Șmulski a înaintat către SA „Banca de Economii” cererea prealabilă cu privire la plata despăgubirilor cauzate prin neîndeplinirea obligațiilor de către angajator de achitare a salariului și altor plăți.

Prin răspunsul din 15 noiembrie 2016 nr. 12-01-04/372/2881 SA „Banca de Economii” a refuzat admiterea cererii și soluționare a litigiului.

În opinia reclamantului, faptul neachitării indemnizației prevăzute la eliberarea din funcție pentru a 3 – a lună, precum și neachitarea garanțiilor sociale în legătură cu sărbătorile nelucrătoare, a ajutorului material, constituie o încălcare a legislației muncii.

Conform pct. 7.3.5 al Contractului colectiv de muncă nr. 226 din 27 decembrie 2013, ajutorul material în mărime de un salariu de funcție, se acordă odată cu concediul anual de odihnă. Angajatul nu a executat prevederile contractului colectiv de muncă și nu i-a achitat pentru anul 2015 ajutorul material.

De asemenea, SA „Banca de Economii” nu și-a onorat obligația de a-i achita plățile pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare pentru anii 2014 și 2015, fapt prevăzut în pct. 7.3.6 al contractului colectiv de muncă. Astfel, nu au fost achitate plățile pentru 26 zile de sărbătoare nelucrătoare, în total de 2 437,51 lei

Indică că salariul și celelalte plăți nu sunt achitate din data concedierii 17 ianuarie 2016 și până la 10 ianuarie 2017, respectiv în legătură cu aceasta solicită despăgubirea pentru 360 zile de întârziere în mărime de 0,1 la sută din suma neplătită în termen, ceea ce constituie suma de 3 490,88 lei.

La data de 21 aprilie 2016 Oleg Șmulski a sesizat Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, care prin decizia din 01 iulie 2016, nr. 419/16 a concluzionat că faptele constatate reprezintă discriminare indirectă pe criteriul de vârstă.

Astfel, în opinia acestuia se consideră îndreptățit să solicite repararea prejudiciului moral estimat la suma de 10 000 lei în legătură cu discriminarea lui pe criteriul de vârstă.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din data de 19 iulie 2017 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 54, 56-60)

Curtea de Apel Chișinău prin din decizia din data de 28 noiembrie 2017 a respins apelul declarat de către Oleg Șmulski, a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din data de 19 iulie 2017. (f.d. 91, 92-98)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 22 ianuarie 2018 Oleg Șmulski a înaintat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri. (f.d. 101-104)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel nu a aplicat legea corespunzător, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale acestuia.

La data de 27 martie 2018 SA „Banca de Economii” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 28 noiembrie 2017, recursul declarat de către Oleg Șmulski la data de 22 ianuarie 2018, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Oleg Șmulski este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Oleg Șmulski asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oleg Șmulski inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1-2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1-1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Oleg Șmulski, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas